

———— Nagy Attila

KAF-TRIPTICHON

In memoriam

1. PINDAROSZOKKÉNT

Álmomban üzentél sms-ben,
Hogy látni szeretnél, megbeszélni
A pindaroszi ódát és a villanellát –
Nebéz lesz, én mondom neked,
Készítettél fel rá már a múltkor –
(Korom hull most az égből, és
Ami rám maradt: a *múlt kor...*)

Most Pindaroszt olvasom, hallgatom
A Kardalt már idebent, hiszen, kivel is...
Görögök voltunk mi ketten, többször is –
Antikoltuk a szétrohadt mák maradékát,
Amit érdemesnek véltünk még belőle,
Mint Archilokosz a iambusokban, vagy
Juvenalis és Martialis, a két római egykor –

És mint a *Kései sirató* Attilája,
Árva férfikként csendesültünk el:
Tudtuk, hogy a fájdalmak eme műfajára,
Soha senki sem felel...

Vesztesek maradtunk mind a ketten –
Görög tragédiákban sincsenek
Győztesek, Barátom...
S a villanella ritmusa, zenéje, bája
Ellenére is maradtak *miértek,*
Lehanyatló kézben a még
Füstölgő cigarettavég lobbanó parázsa

Hogy hosszan nézel a hulló levelek után,
Míg én a cipőm orrát bámulom
Sután és bután...

2. KELŐ NAP

...és akkor felnéztem az égre
Göröngyök zuhantak alá
Irtóztatott a tompa hang
Hogy nem láthatlak többé

...és akkor felnéztem az égre
Iszonytatóan kelt a Nap
Az enyhe ködön átütött
És éppen akkor amikor...

...fejem lehajtva indultam el
Nem volt már hozzád közöm
De nem volt az könny közöny
Csupasz a fájdalom ha az

...tudtam hogy nem maradhatok
Göröngy és beton már rajtad
Visszhangzott bennem: nem így akartad
Milyen élet ha ily gyors és hirtelen

3. KI VOLTÁL?

Halálról, halhatatlanságról – utóéletről
Beszélgettünk, ha kedved
Éppen úgy akarta –
Végülis elhülyéskedtük, s a rímek
Úgy hozták, hogy röhögve ejtéd ki:
Dzsakarta...

Ketten a teraszon, Nálad:
Te, mint cigarello és söröcskék,
Én meg a Peterson-pipás –
Elúszott előttünk a Kornisa, a
Somostető – s hogy jó volt a kedvünk, nem vitás!

*Ha előbb halnék meg – mondtad –
Hamvassz el s szórjál szét, valahol Kréta mellett...
Nagyot kacagtunk – hülye vagy, mondtam –
Dehát a jókedvhez ez is kellett...*

...és Te, aki mindenütt
Vagy már, és sehol
A boldog egekben, míg
Bennem a fájdalom dekkol:

Ki voltál?! – és, ki vagy azoknak,
Kik versekben élik át
A mindennapok szűz keservét:
Az utolsó előtti imát...

2024. január 1.-10.